

РЕШЕНИЕ

№ 211

гр. София, 10.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 02.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **11400** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е пода на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) вр. чл.84 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на Н. Д. М., гражданин на А., [дата на раждане], с ЛНЧ 7000 728042, лице от мъжки пол, против Решение УВР-110/12.09.2019г. на З. С. - интервюиращ орган при ДАБ – МС, с което е постановен отказ да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението се оспорва като неправилно и незаконосъобразно по подробно изложени правни съображения, касаещи противоречие с материалния закон и административно-производствените правила. Претендира неправилна преценка на обстановката в А. по съображение за многобройни жертви сред цивилното население по причина на талибаните и в различни части на страната, органът сам установил, че конфликтът в страната ескалирала самоубийствените атентати и импровизираните взривни устройства били причина за 70% от всички жертви на цивилното население. Счита, че органът е пренебрегнал фактите, касаещи пряко сигурността в А.. На следващо място се твърди, че като е изследвал ситуацията в страната по произход на чужденеца и е изложил доводи касаещи необходимостта, съответно липсата на такава от международна закрила, неправилно е приложил чл.13, ал.1, т.1 и т.2 ЗУБ, предвид, че тази норма касае хипотези на явна неоснователност на молбата, т.е. извън предмета на закона.

Позовава се на Решение от 17 февруари 2009г. на Съда в Л. по дело С-465/07, като счита, че според даденото тълкуване в решението, задължение на административния орган е да докаже, че промяната на обстановката в А. е значителна и постоянна, а гражданите можели да се ползват безпрепятствено и трайно от ефективна закрила в страната си по произход. Позовава се и на даденото тълкуване в решението от 30.01.2014г. по дело С-285/2012г. на Съда на ЕС, според което не е необходимо да конфликтът да бъде квалифициран като вътрешен въоръжен конфликт по смисъла на международното хуманитарно право и останалите аспекти в тази връзка, но се изтъква също, че интензитетът на тези въоръжени сблъсъци, равнището на организираност на тези въоръжени сили или продължителността на конфликта не следва да бъдат предмет на отделна преценка от тази за степента на насилие на съответната територия. В жалбата се посочва конкретно, че в района „в който жалбоподателят живее К. и в който се принудил да живее – Н., се характеризирани от години с постоянно напрежение и жертви, и двете провинции били известни с това, че постоянно имало атентати имало общодостъпна информация, като пример посочва линкове към две български електронни медии – dariknews и 24 chasa, което обуславяло най-малкото предоставяне на хуманитарен статут.

При справка на цитираните линкове е видно, че се касае за статията „тероризмът се загнезди в Ц. А.“ от септември 2019г. и е свързана с неизвестността за съдбата на лидера на групировката ДАЕШ или Ислямска държава, на електронната медия dariknews, а статията от втората медия касае данни от септември 2018г. за 25 жертви в провинция Н., вследствие на взрив от атентатор-самоубиец.

Жалбоподателят не се яви в съдебното заседание по делото, установи се във връзка с призоваването му към 21.11.2019г., че е напуснал общежитието на ПМЗ Военна рампа към ДАБ в [населено място], [улица], където е бил настанен от страна на ДАБ, не се намира на адреса, също няма данни за него.

Ответникът - интервюиращ орган при ДАБ З. С., също не е представляван в съдебното заседание.

ПРОКУРОРЪТ при СГП – К., представи заключение за неоснователност на жалбата. По делото са приети доказателствата по административната преписка.

Съдът като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, от фактическа и правна страна приема за установено следното:

По допустимостта на жалбата:

Обжалваното решение е връчено на жалбоподателя на 30.09.2019г., а жалбата до съда е с дата 07.10.2019г. Изрично в решението е указан срокът за оспорване пред съда - 7-дневен от връчването на решението, предвиден по чл.84 ЗУБ. Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок, от лице с право и интерес от оспорването, адресат на оспорения акт, подлежащ на съдебен контрол, на основание чл.84, ал.2 ЗУБ и пред компетентния да я разгледа съд.

По фактите съдът приема следното:

Жалбоподателят, Н. Д. М., с ЛНЧ [ЕГН], е [дата на раждане], в общ. Ч. Д., А., пашун по етнос, мюсюлманин – сунит, неженен, е гражданин на А., които данни са установени по декларация на лицето по чл.30, ал.1, т.3 ЗУБ. Същият е подал молба за международна закрила до българската държава на 30.08.2019г. с вх.№ РД-09-ВР-996

на отдел ПМЗ – кв. Военна рампа РПЦ – С..

По тази молба е проведено производство, образувано по реда на чл.68, ал.1, т.1 вр. чл.70, ал.1 ЗУБ, и разгледана по същество с оспореното по делото Решение УВР-110/12.09.2019г. на З. С. - интервюиращ орган при ДАБ – МС, с което е отхвърлена като явно неоснователна на основание чл.13, ал.1, т.1 и т.2 от ЗУБ.

По молбата на жалбоподателя са извършени предвидените в ЗУБ процесуални действия, а именно: на 30.08.2019г. е съставен Регистрационен лист (л.54 от делото); връчени са Указания № УП6123/30.08.2019г. за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, в края на тези указания изрично е вписано, че жалбоподателят е получил копие от тях на езика „пашу“, получаването е оформено с подписа на жалбоподателя и в присъствието на преводач; съставена е Евродак дактилоскопна карта и връчена покана за провеждане на интервю на същата дата. На 11.09.2019г. е проведено лично интервю, за което е съставен писмен протокол, подписан от жалбоподателя, от преводач и интервюиращия орган. Тъй като жалбоподателят е декларирал, че е без документи за самоличност, е подписал декларация по чл.30, ал.1, т.3 ЗУБ за личните си данни, преведена му на езика пашу.

По административната преписка е приобщена Справка за актуалното положение в А. на Дирекция Международна дейност на ДАБ, с вх. №МД-438/24.07.2019г. – за общото положение в страната, за положението в [населено място], възможности за вътрешно разселване, с вх.№МД-269/23.04.2019г.- за провинция Н., данни от които са обсъдени в мотивите на обжалваното решение.

За компетентността на издателя на решението е представена Заповед № РД-05-197/23.03.2016г., съгласно която издателят му – З. И. С., заемащ длъжността младши експерт в РПЦ С., е определен за интервюиращ орган, на основание чл.48, ал.1, т.10 ЗУБ.

В мотивите на оспореното решение органът е направил извод за явна неоснователност на подадената молба за закрила. Обсъдени са всички твърдения на жалбоподателя по фактите и обстановката в страната му по произход въз основа на справките на Дирекцията при ДАБ. Органът се е позовал на заявеното от жалбоподателя, че лично не е имал неприятности и не е преживял насилие, никога не е бил арестуван или осъждан и не е бил политически ангажиран в държавата си по произход, не е имал проблеми заради етническата или религиозната си принадлежност, към него лично не е отправяна заплаха.

Направен е извод, че жалбоподателят не е лице, нуждаещо се от международна закрила – конкретно за предоставянето на статут на бежанец, общата обстановка в А. сама по себе си не давала основание за страх от преследване по смисъла на Ж. конвенция от 1951г. Според органа посочената от жалбоподателя причина да напусне страната си по произход е от икономически, личен, социален и битов характер и не била свързана с неговата раса, религия, политическо мнение или принадлежност към определена социална група и в този смисъл не подала в предметния обхват на ЗУБ.

Също според органа въз основа на представената бежанска история не можело да бъдат установени лични опасения, изложените мотиви за напускане на страната по произход не са правнозначими за търсената закрила. Този извод се потвърждавал и от изложеното от жалбоподателя на проведеното лично интервю за причините, да напусне страната си по произход- целта му била да достигне до Франция, където да

има по-добър живот. Също жалбоподателят не е имал намерение да подава молба за международна закрила в България, но е бил заловен от българските власти на територията на страната при опит да продължи пътя си към С. за да достигне до Франция. Принудително е настанен в СДВНЧ Б. при Дирекция Миграция – МВР, от където и подава молбата си за международна закрила – видно от молбата, подадена на 19.08.2019г. на л. 40 от делото, като е посочил, че молбата е подадена, защото е заловен.

Органът е обсъдил заявените данни от чужденеца за личното му положение в страната му по произход, но приел, че изложените от него мотиви не са правнозначими за търсената защита.

В заключение е формиран извод, че не са налице субективния и обективния елемент на предвиденото в чл.8, ал.1 от ЗУБ понятие за основателни опасения от преследване. Съобразено е и заявеното за крайната цел - да достигне до конкретна европейска страна. Изложеното е мотивирало органа да приеме, че жалбоподателят е икономически мигрант, в която връзка се е позовал на Глава II, § 62 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от Службата на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците. Съгласно тази разпоредба: „Мигрантът е лице, което по причини различни от изброените в определението за бежанец, дадено в Ж. конвенция от 1951г. и Протокола от 1967г., доброволно напуска страната си, за да се засели другаде. Той може да прави това от желание за промяна или приключение или по семейни или други причини от личен характер. Ако върши това по чисто икономически съображения, той е икономически мигрант, а не бежанец.“

Органът е обсъдили и изявленията на жалбоподателя, че талибаните са искали да се присъедини към тях, но той не е искал и решил да напусне А.. Взел е предвид и заявеното, че жалбоподателят нито е заплашван, преследван, претърпял насилие на каквото и да е основание, не е политически ангажиран нито арестуван или осъждан, както и, че всички останали членове на семейството му- двама братя и три сестри, женени и родителите му, са останали да живеят в А. – провинция Н., където се преместили 8 години преди жалбоподателят да напусне страната си, а преди това живели в провинция К., без данни да са. Също органът е обсъдил и твърденията, че талибаните създавали проблеми на семейството му „преди години“, тъй като баща му бил държавен служител, но не знае какво точно е работел, сега работел като шофьор. Също органът е обсъдил ситуацията в източните провинции, в това число Н. и К., в които е живял жалбоподателя.

Въз основа на заявените факти и обсъденото за обстановката в А. по данните от справките на дирекцията, ответникът е направил извод, че не са налице основанията по чл.9 ЗУБ, в това число, органът е обсъдил подробно и възможностите и приел, че молбата се подава и с цел да избегне наложената му принудителна мярка "връщане в страната му по произход", в това число по съображение, че не е посочил причини от хуманитарен характер. Въз основа на обсъдените данни за ситуацията в А., по справката на Дирекция Международна дейност, органът е приел, че не се установява да са налице сериозни и потвърдени заплахи, които да са актуални към момента на производството, за да се счита, че ако бъде върнат в държавата си по произход, жалбоподателят би бил изправен пред реален риск от тежки посегателства, релевантни за предоставяне на хуманитарен статут.

Органът подробно е обсъдил и възможностите за вътрешно разселване, като според него такива възможности съществуват в градовете К., Х. и М. –и- Ш., по съображения за достъпност, ситуацията в областта на сигурността, основани на анализ на Европейската служба за подкрепа в областта на убежището, като органът е достигнал до извод, че молителят може да бъде върнат обратно в А. и в някой от тези градове, където няма да има опасност за неговия живот.

Органът също е приел, че не се установяват разширенията, дадени в решението от 17.02.2009г. на съда на ЕС като е формирал извод, че по отоншение на заявителя не са установени сериозни или потвърдени заплахи, които са актуални към момента на производството за да се счита, че ако се завърне на територията си на държавата си по произход, той би бил изправен пред реален риск от тежки посегателства, релевантни за предоставянето на хуманитарен статут.

При така установеното по фактите, съдът формира следните правни изводи:

Обжалваното по делото решение, издадено на основание чл.70, ал.1 ЗУБ, след като е формиран извод, че молбата за международна закрила е явно неоснователна по смисъла на чл.13, ал.1, т.1 и т.2 ЗУБ и като такава следва да бъде отхвърлена.

Съгласно чл.70, ал.1 ЗУБ, при наличие на основания по чл.13, ал.1 ЗУБ, в срок до 10 работни дни от регистрацията на чужденеца интервюиращият орган може да приложи ускорена процедура в производството по общия ред, като вземе решение за отхвърляне на молбата като явно неоснователна.

Решението е издадено от главен експерт при ДАБ, на когото с изрична заповед, издадена на основание чл.48, ал.1, т.10 ЗУБ, са възложени правомощията на интервюиращ орган по смисъла на закона. Поради това решението е издадено от компетентен орган.

Решението е издадено при спазване на посочения срок по чл.70, ал.1 ЗУБ, предвид обстоятелството, че молбата пред орган на ДАБ е с дата 30.08.2019г., на същата дата са съставени Евродак дактилоскопна карта и регистрационен лист. Обжалваното по делото решение е изведено с изходящ номер от 12.09.2019г. Срокът от 10 дни по чл.70, ал.1 ЗУБ обаче започва да тече от регистрацията не на молбата за международна закрила, а от регистрацията на чужденеца, като е фактически възможно двете дати да съвпадат. Законодателят не определя точно какво означава регистрация на чужденеца, респективно какви процедури включва това понятие, като в закона се съдържа и понятието регистрация на молбата за закрила. Регистрацията на чужденеца очевидно е различно понятие и би следвало да има предвид процедура по регистрация на лицето. Видно от чл.63, ал.2 ЗУБ: „При регистрирането Държавната агенция за бежанците снима данни за имената, гражданството, датата и мястото на раждане, пола, семейното положение и родствените връзки, документите за самоличност и други документи на чужденците.“ В случая следва да се приеме, че молбата е подадена на 30.08.2018г., на която дата на разбираем за него език жалбоподателят е заявил пред длъжностно лице от ДАБ желанието си да му бъде предоставена международна закрила. Съгласно чл.6, т.3 от Директива 2013/32, държавите-членки могат да поставят изискване молбите за международна закрила да бъдат подавани лично, каквото изискване е предявено с чл.4, ал.2 ЗУБ - молбата за международна закрила да бъде предявена лично и по собствена воля. На посочената дата са снети и данните по чл.63, ал.2 ЗУБ, съставляващи част от съдържанието на регистрационната карта и следователно, на тази дата чужденецът е регистриран като кандидат за международна закрила.

В случая не са налице данни за друго начало на срока по чл.70, ал.1 ЗУБ, предвидени по ал. 3 и ал.4 от същата разпоредба.

Видно от данните по преписката, едва на 11.09. 2019г. е проведено лично интервю с жалбоподателя – настанен към тази дата в СДВНЧ при Дирекция „Миграция“ въз основа на Заповед № 517з-4684/18.08.2019г., издадена от директора на ОД на МВР С. на основание чл.44, ал.13 от Закона за чужденците в Република България. На 11.09.2019г. е издадено решение за настаняване на жалбоподателя на адрес на ДАБ – видно от решението на л. 34 от делото.

Предвид горното, то следва, че 10-дневният срок за произнасяне по молбата за международна закрила в ускорено производство по общия ред и от интервюиращ орган, с начало 30.08.2019г. от регистрацията на чужденеца, е изтекъл на 09. Септември 2019г. – работен ден (предвид, чл.154, ал.2 от Кодекса на труда и чл.55, ал.1 и ал.2 от Закона за държавния служител), т.е. преди да бъде проведено и личното интервю с жалбоподателя.

При тези обстоятелства, издаденото на 12.09.2019г. и оспорено по делото Решение № УВР-110/12.09.2019г. от З. С. в качеството му на интервюиращ орган при ДАБ – МС, с което в производство по реда на чл.68, ал.1, т.1 вр. чл.70, ал.1 ЗУБ, е разгледана молбата на жалбоподателя за международна закрила, е издадено от некомпетентен по време орган.

Предвид непроизнасянето с решение в срока по чл.70, ал.1 ЗУБ, то компетентен да разгледа процесната молба за международна закрила е председателят на ДАБ, на основание чл.75, ал. 1 ЗУБ.

Предвид изложеното, съдът, предвид правомощието му да следи по този въпрос служебно на основание чл.168, ал.2 вр. чл.146, т.1 АПК, следва на основание чл.172, ал.-2 АПК, да обяви нищожността на оспореното решение, като върне преписката на председателя на ДАБ, който като компетентен орган да разгледа молбата на Н. Д. М..

Водим от горното, Административен съд София-град, Първо отделение, 12 състав,

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Решение УВР-110/12.09.2019г. на З. С. - интервюиращ орган при ДАБ – МС, по жалба на Н. Д. М., гражданин на А., [дата на раждане], с ЛНЧ 7000 728042.

ВРЪЩА административната преписка на председателя на Държавната агенция за бежанците, в качеството му на компетентен орган по чл.75, ал.1 от Закона за убежището и бежанците да разгледа подадената на 30.08.2019г. с вх.№ РД-09-ВР-996 на отдел ПМЗ – кв. Военна рампа РПЦ – С., от Н. Д. М., гражданин на А., [дата на раждане], с ЛНЧ 7000 728042, лице от мъжки пол, молба за предоставяне на международна закрила, е отхвърлена като явно неоснователна, на основание

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия